

Ay Güneşe Teslimdi 7

– MELEK KIRICI · 29 Mayıs 2015

Suya ilk atlayan ben oldum. Buz gibiydi deniz suyu. Dupduru çeşme suyu idi sanki... Kıvrılan vücudumu yukarı doğru çevirdiğimde, Mustafa'nın yüzü ile karşı karşıyaydım. Değdim degecektim, öldüm ölecektim... "Su çok güzel!" diye bağırdım, havayı ciğerlerime çektiğim anda.

-Biliyordum burayı seveceğini. Bak daha nerelere getireceğim... Seni sevdiğin her yerde görmek ve hep yanında olmak istiyorum.

Sustum... Sustuk...

Kahvaltıya geçtik kamaraya. Masamız harikaydı. Köyden taze toplanmış domates, salatalık, biber, beyaz peynir, üzerinde halis zeytinyağı gezdirilip kenarında zeytin yaprağıyla zenginleştirilmiş, oraya özel siyah yeşil zeytin... Taze demlenmiş çay ve simitlerimiz ve ekmeğimiz de eksik değildi. Harika bir kahvaltıydı. Gerçi öğlen olmuştu; ama olsun.

Teknenin kaptanı bize tüm sahili gezdiriyordu. Ara ara atlayıp, yüzüp, kaldığımız yerden devam ettik. Akşamüstü olduğunda sordu:

-Geceye devam edelim mi teknede?

-Evet!

Ah daha neler söylemek istemiştım. Kaptanın yanına gidip siparişler verdi; taze balık başta olmak üzere. Birçok yiyecek içecek almıştık tekneye.

Akşamın kızılında balıkları mangal için hazırlarken Mustafa, ben yüzmeye başladım. Onun beni izleyen gözleri hep vardı. Çocukken de vardı; ama benim gözlerim neden onu izlemeye başlamıştı? Dalıp çıkıyordum serin sulara, taklalar atıyordum. Kulaç atmayı yeni öğrenen çocuklar gibi bir ters, bir düz suyun sabrını zorluyordum. Mustafa seslendi:

-Hadi! Balıklar olmak üzere. Üstünü değiştir ve gel lütfen.

Masada yerimi almıştım. Her şey hazırды. Servis açılmış, salata masanın tam ortasında yerini almıştı ve kadehler vardı. Hem de rakı kadehleri... Ama sadece onun tabağının önündeydi kadehler. Ben daha önce hiç alkol kullanmamıştım. Bu akşam ben de içmek istiyordum.

-Ben de içmek istiyorum rakı...

-Olur tabi... Nasıl istersen.

Bana da rakı kadehi koydu iki tane. Balıklarımız lüfer ve çipuraydı. Taze ve mis gibi, tabaklarımızda yerlerini aldılar.

Rakıları doldurdu Mustafa. Buz attı sonra.

-Hadi lütfen başlayalım...

-Servis tabaklarının yanında duran çatal ve bıçakları, balık yerken kullanmamı beklemiyorsun değil mi?

Gülümsedi...

-Tabii ki beklemiyorum.

Parmakları lüferle buluşmuştu bile. Aman Allah'ım böyle bir lezzet var mıydı dünyada? Denizin ortasında, gün batımında taze balık ızgara ve Mustafa... Rakı kadehini kaldırdı ve o derin bakışlarıyla yüreğime dalarak:

-Sen güzel kız! Sen her zaman benim hayatımda olmalısın. Şerefine, güzelliğine kaldırıyorum kadehimi.

Elimde bardağım gülümsedim ve bir yudum aldım. Biraz acı gibiydi boğazımdan içeri süzülürken; ama kokusu tanıdıktı sanki. Deniz gibi, balık gibi, aşk gibi...

Kadehlerimiz bitmişti. "İkinci kadehi ister misin? Derken, bana o kadar yakındı ki; tenlerin değmeden de buluşabileceğine o an inanmıştım. "Evet" dedim, "İçmek istiyorum."

Güneşin kızılı çoktan terk etmişti tan yerini. Ay yusuvarlak aydınlatıyordu masamızı, yüzümüzü, içimizi. Ne güzel bir geceydi. Susarak bu kadar çok şey konuşulur muydu? Ne güzel bir sohbeti bölüşüyorduk biz bu gece...

7. BÖLÜM SONU
DEVAM EDECEK...